

Duhovna misel - 05. in 12. jul. 2020

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Molitev - 1. Skrivnost molitve: Človek je pred Bogom berač

Molitev je dihanje vere, je njen najbolj lasten izraz. Kakor krik, ki prihaja iz srca tistega, ki veruje in zaupa Bogu.

Pomislimo na Bartimajevo zgodbo, na eno izmed oseb iz evangelija (prim. Mr 19,46-52). Bil je slep, sedel je in beračil ob robu ceste na obrobju svojega mesta, Jerihe.

Ta mož vstopi v evangelije kot glas, ki vpije na vse grlo. On ne vidi; ne ve, če je Jezus blizu ali daleč, ampak ga sliši, to razume zaradi množice, ki se v določenem trenutku poveča in približa ... Vendar pa je on popolnoma sam in nikogar ne skrbi za to. In kaj stori Bartimaj? Vpije. In vpije ter še naprej vpije. Uporabi edino orožje, ki ga ima: glas. Začne vpiti: »Jezus, Davidov Sin, usmili se me!«

Jezus prisluhne njegovemu kriku. Bartimajeva molitev se dotakne njegovega srca, Božjega srca, in zanj se odprejo vrata rešitve. Jezus ga pokliče. On skoči pokonci in tisti, ki so mu prej govorili, naj utihne, ga zdaj peljejo k Učitelju. Jezus govori z njim, reče mu, naj izrazi svojo željo – to je pomembno – in tedaj krik postane prošnja: »Da bi spregledal, Gospod«.

Jezus mu reče: »Pojdi, tvoja vera te je rešila.« Tistemu ubogemu, nebogljenu, preziranemu možu prizna vso moč njegove vere, ki priteguje usmiljenje in moč Boga. Vera pomeni imeti roki dvignjeni, glas, ki vpije in prosi za dar rešenja. Katekizem pravi, da je »ponižnost temelj molitve«.

Vera je krik, nevera je zadušiti tisti krik, je neke vrste »zarota molka«.. Vera je upanje, da smo rešeni; nevera je navaditi se na zlo.

Močnejši od kakršnegakoli nasprotnega utemeljevanja je v srcu človeka glas, ki kliče. Vsi imamo v sebi ta glas. Glas, ki pride na dan spontano, ne da bi mu kdorkoli zapovedal, glas, ki nas sprašuje po smislu naše poti tukaj, posebej kadar se znajdemo v temi: »Jezus, usmili se me!

Jezus, usmili se me!« To je lepa molitev.

Ne molijo le kristjani: oni delijo krik molitve z vsemi moškimi in ženskami. Vendar pa je lahko obzorje še bolj razširjeno: Pavel zatrdi, da celotno stvarstvo »zdihuje in trpi porodne bolečine« (Rim 8,22). Umetniki pogosto izražajo ta tihi krik stvarstva, ki stiska vsako stvaritev ter se pokaže predvsem v srcu človeka, saj je človek »pred Bogom berač« To je lepa definicija človeka: berač pred Bogom«.

(papež Frančišek, 6. 5. 2020).